

HUBERTI, Gustave (Brussel 14 april 1843 – Schaarbeek 28 juni 1910).

Studeerde op zijn zestiende af aan het Brusselse conservatorium met vijf eerste prijzen, waaronder een eerste prijs compositie bij F.J. Fétis. In 1865 won Huberti met de cantate *La fille de Jephté* de Prijs van Rome, waarna hij drie jaar in Duitsland verbleef. Hij schreef er onder meer op poëzie van **Johann Uhland** de cyclus *Wanderlieder*, die hij opdroeg aan zijn vriend **Emile Blauwaert**. Daarna werkte hij in Italië aan een *Histoire de la musique religieuse des Italiens et des Néerlandais*. Bij zijn terugkeer in België kwam hij in contact met **Emanuel Hiel** en via hem met **Peter Benoit** en de hele Vlaamse muziekbeweging.

Huberti werd een overtuigd aanhanger van Benoits nationalistische leer en componeerde verschillende werken op (Nederlandse) teksten van Hiel, onder andere het oratorium *Een laatste zonnestraal* (1870), *Willem van Oranjes dood* (een cantate voor een vrijmetselaarsplechtigheid in 1878), *het mannenkoor Van Maerlantszang* en meerdere liederen.

Na enkele jaren directeurschap aan de muziekschool van Mons (1874-1877) werd Huberti muziekinspecteur bij de Antwerpse stadsscholen. Hij

schreef toen composities voor kinderen, waaronder, opnieuw op tekst van Hiel, het oratorium *Kinderlast en Leed*. In Antwerpen leidde hij het koor Grisar: tijdens de wereldtentoonstelling van 1885 werkte hij mee aan de muziekuitvoeringen en dirigeerde hij onder meer de tweede symfonie van Alexander Borodin. Als Wagneriaan van het eerste uur begeleidde hij tijdens de Bayreuther Festspiele van 1889 in Villa Wahnfried Blauwaert aan de piano, in fragmenten uit Benoits *De Oorlog* en in enkele eigen liederen.

Niettegenstaande zijn Franstalige afkomst wordt Huberti beschouwd als een Vlaamse componist: op de viering van het tienjarige bestaan van *De Distel* in 1891 werd naast muziek van Richard Wagner ook het werk van Vlaamse componisten uitgevoerd, onder wie Edgar Tinel, Benoit, Willem de Mol en Huberti.

In 1893 werd Huberti directeur van de muziekschool van Sint-Joost-ten-Node, waar hij werken programmeerde van Benoit (*De Schelde, Lucifer*) en Jan Blockx (*Klokke Roeland*). Zijn belangrijkste orkestwerken zijn het symfonisch gedicht *Hymne à la science* (voor de 25ste verjaardag van de Université libre de Bruxelles), *Triomfeest* (voor orgel en orkest), een pianoconcerto en de onder invloed van Hector Berlioz geschreven *Symphonie funèbre*. Daarnaast schreef Huberti ook muziekkritieken voor verschillende tijdschriften. Als leider van de Muziekfeesten der **Onderrichtsbond**, van de Vlaamsche Kunstkring en als directeur van de muziekschool in Sint-Joost-ten-Node zette hij zich in voor de uitvoering van het werk van Vlaamse componisten in het Brusselse concertleven.

LITERATUUR: L. Solvay, *Notice sur Gustave Huberti*, 1919; – H. Willaert en J. Dewilde, “Het lied in ziel en mond”. 150 jaar muziekleven en Vlaamse Beweging, 1987.

JAN DEWILDE